

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1253/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514202470
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514202470.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: E. J. I., s.r.o., so sídlom N. 5, D., IČO: 35 724 803 zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX R. K. nad C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: U. na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.705,65 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24. septembra 2015, č. k. 7C/170/2014-57, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania, titulom trov právneho zastúpenia, vo výške 75,72 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 95,30 eur, ktorý mu bude vrátený po právoplatnosti uznesenia cestou Slovenskej pošty, a.s., CVFT, OSA, Turzova 1, 042 01 Košice. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľa zaviazal nahraďiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 215,33 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.705,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.705,65 eur od 19.02.2011 do zaplatenia. Podaním doručeným súdu dňa 17.08.2015 zoberal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť, preto súd podľa § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. konanie vo veci zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V danej veci navrhovateľ zavinil po procesnej stránke zastavenie konania späťvzatím návrhu, preto mu vznikla povinnosť uhradiť trovy konania odporcu a vedľajšieho účastníka konania. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si odporca trovy konania neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi konania priznal náhradu trov vo výške 215,33 eur, za dva úkony právnej služby a` 81,33 eur: prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu zo dňa 14.04.2015, 2x režijný paušál a` 8,39 eur + 20%DPH v sume 35,89 eur, spolu vo výške 215,33 eur.

Proti uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou okresný súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené na bránenie práva, pričom zdôraznil, že súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, na základe čoho dospel k účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ak vedľajší účastník je zo zákona subjektom, ktorý má svoju činnosť vykonávať sám. Poukázal na to, že činnosť

vedľajšieho účastníka spočívala v predložení predformulovanej námietky premlčania. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7MCdo/5/2014 zo dňa 24.03.2015 a 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014. Zastával názor, že združenie ako subjekt, ktorému zákon priznáva osobitné postavenie má byť odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Mal za to, že odôvodnené právne zastupovanie sa môže vyskytovať iba v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona. Združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania, vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci, a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, u ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Vyslovil názor, že v danom prípade bola namiesto aplikácia ust. § 105 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor. Predmetné ustanovenie sleduje hlavne jednoduchosť a nákladovú efektívnosť vedenia súdnych sporov, aby strana, ktorá nemala v konaní úspech, bola povinná zaplatiť len trovy konania, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky a ktoré sú nevyhnutné. Pritom je potrebné vychádzať zo zásady primeranosti a úmernosti vo vzťahu k výške žalovanej istiny, ale aj vo vzťahu k povahe veci, posúdenia jej zložitosti a obsahu podaní.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že jeho vstup do konania bol opodstatnený, pretože spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Poukázal na zjavnú príčinnú súvislosť podaného písomného podania a následného späťvzatia návrhu navrhovateľom, pretože v prípade, že by vedľajší účastník písomné podanie v merite veci nepodal, navrhovateľ by návrh späť nevzal.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa ods. 2 cit. zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety cit. zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplata čiasťky vo výške 1.705,65 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 17.08.2015 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal

konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Súd prvého stupňa odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania správne rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 215,33 eur. Odvolací súd sa s týmto názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý zo zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy SR, čl. 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 15.04.2015 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky a taktiež právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolací súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p..

Definícia drobných sporov je zakotvená v ust. § 200ea ods. 1 O.s.p.. Podľa cit. zákonného ustanovenia, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V preskúmvanej veci nepochybne nejde o drobný spor, keďže predmetom konania bol návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 1.705,65 eur s príslušenstvom. V danej veci neboli tak splnené zákonné predpoklady pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd v danom prípade nepovažoval za dôvodné ani námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcu ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho bránenia práv odporcu v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad účelnosti spĺňali v preskúmvanej veci i trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní odmeny za ďalší úkon právnej služby - vyjadrenie, v ktorom vedľajší účastník poukázal na jednotlivé obsahové nedostatky zmluvy a neprijateľné zmluvné podmienky, a zároveň vzniesol námietku premlčania, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre odporcu priaznivé rozhodnutie vo veci. Odvolací súd dodáva, že účelnosť trov je potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, ktoré pre odporcu po intervencii vedľajšieho účastníka a následnom späťvzatí návrhu navrhovateľom voči odporcovi dopadlo v konečnom dôsledku úspešne, pretože odporca nebol rozhodnutím súdu zaviazaný k zaplateniu istiny s príslušenstvom uplatnenej navrhovateľom.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,07 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 215,33 eur, predstavujúca náhradu trov konania, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za jeden úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej

sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, režijný paušál 8,39 eur + 20% DPH z odmeny a náhrad v sume 3,38 eur, spolu trovy odvolacieho konania tak predstavujú sumu 20,07 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.